

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

10 Ὅδος Προαστείου, ἀρ. 10

Δι.συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ-
θείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κτλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καρλόου Μερουβέλ: ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΛ, δραματικώτα-
τον μυθιστόρημα, μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις Κ. — Jules Lermine: Α. Β.
— Ἀλεξάνδρου Σ. Ποῦσκιν: Η ΒΟΛΗ, μετάφρασις Ἀγαθοκλέους Γ.
Κωσταντινίδου.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15.

Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

Λήξαντος τὴν 31ῃ Ὀκτωβρίου τοῦ
5' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστο-
ρημάτων», παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν
κκ. Συνδρομητῶν ἡμῶν ἐπιθυμοῦσι
νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ
κατὰ τὸ Ζ' ἔτος, ν' ἀποστείλωσιν ἐγ-
καίρως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν. Τὴν
αὐτὴν παράκλησιν ἀπευθύνομεν καὶ
πρὸς τοὺς κκ. Συνδρομητάς, ὧν ἡ
συνδρομὴ ἔληξεν ἥδη τὴν 30ῃ πα-
ρελθόντος Σεπτεμβρίου.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΛ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΖΟΥΑΝΝΑ ΤΡΕΛΑΝ

[Συνέχεια]

ΚΒ'

Ὅπου ἡ δικαιοσύνη στενοχωρεῖ
τὸν στρατιωτικόν.

Ὁ κύριος εἰσαγγελεὺς λίαν ἐξεπλάγη
ὅτε ὁ Μισὸ καὶ ὁ ἀκόλουθος αὐτοῦ τῷ
ἀνήγγειλαν τὰ εἰς Πενοὲ συμβάντα.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἠτένισε μετὰ περιε-
γείας καὶ οἰκτου αὐτοὺς λέγων:

— Τέλος, καλοὶ μου, δὲν ἦτο δυνατόν
ν' ἀναρριχηθῆτε διὰ τῶν τοίχων ἢ νὰ
διαρρήξητε τὴν θύραν;

— Ὁ κύριος εἰσαγγελεὺς ἀστεϊάζεται,
εἶπεν ὁ Μισὸ, διότι ἡ θύρα εἶναι τόσο-
ν στερεὰ ὅσον καὶ ἡ ἔπαυλις, ἡ ὁποία ἴ-
σταται ἐκεῖ πρὸ ἐξακοσίων ἐτῶν τούλα-
χιστον.

— Τόσῳ τὸ καλλίτερον, παρετήρησεν
ὁ εἰσαγγελεὺς. Θὰ ἦναι βεβαίως σκλη-
ρότερος ἡ θύρα!

— Ἀλλὰ, εἶπεν ὁ Κρελοῦς, ἦσαν δύο
ἄνθρωποι ἐπάνω παλληκαράδες.

— Ἀ! εἶπεν ὁ εἰσαγγελεὺς, πρέπει
λοιπὸν νὰ στηθῇ πραγματικὴ πολιορκία.

Ὁ δικαστὴς ἐφαίνετο οἰκτεῖρων τὸν
Μισὸ καὶ γελῶν ἐνδομύχως δι' αὐτόν.

— Καὶ πόσοι εἶναι μέσα; ἠρώτησεν.

— Τρεῖς, ἀλλὰ δύο μόνον νὰ ὑπολο-
γίσητε, παρετήρησεν ὁ Μισὸ. Ὁ πρωτό-
τοκος ἴβ' εἶναι εἰρηνικὸς καὶ ἡσυχος.

— Λοιπὸν ἡ φρουρὰ δὲν εἶναι ἰσχυρά.

— Συγγνώμην, κύριε εἰσαγγελεῦ, εἶπεν
ὁ Κρελοῦς ἐπεμβαίνων. Αὐτοὶ οἱ δύο ἐκεῖ
μέσα ἰσοδυναμοῦν πρὸς πενήντα. Εἶναι
γενναῖοι καὶ μοναδικοὶ σκοπευταί.

— Διάβολε! εἶπεν ὁ κύριος δὲ Βουξιέρ.
Πιστεύετε ὅτι δὲν θὰ παραδοθῶσι!

— Ἀμφίβολον.

— Οὔτε διὰ τῆς πειθοῦς;

Ὁ Μισὸ ἔσεισε τὴν κεφαλὴν.

— Δύσκολον τὸ νομίζω.

— Εὖρον τὸ σῶμα τῆς δεσποινίδος δὲ
Φοντερόζ;

— Ὁχι, κύριε εἰσαγγελεῦ, νομίζω ὅ-
μως ὅτι γνωρίζω ποῦ εἶναι.

— Ποῦ;

— Εἰς τὴν ἔπαυλιν.

— Λοιπὸν, εἶπεν ὁ κύριος δὲ Βουξιέρ,
ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία εἶναι ἐρωτικὴ! Ρω-
μαῖος καὶ Ἰουλιέττα! Φραγκίσκα καὶ
Παῦλος!

— Ὑποθέτω, κύριε εἰσαγγελεῦ.

— Ἰδοὺ τὸ ρωμαντικὸν τῆς ὑποθέσεως!

Ὅπως δὴ ποτε πρέπει νὰ συλληφθῶσιν οἱ
τρεῖς Κερανδάλ ἐπειγόντως καὶ βλέπομεν
κατόπιν. Δύνασθε νὰ κατορθώσητε μετ' ἐπι-
δόκτου χωροφύλακας;

— Ἰσως δὲν ἀρκέσουν, κύριε δικαστά.

— Νὰ ζητήσωμεν τότε ἀμέσως ἐν
σύνταγμα.

— Βεβαίως, εἶπεν ὁ Κρελοῦς ἐν ἐνθου-
σιασμῷ.

— Ἀς δοκιμάσωμεν πρῶτον μετ' ὅ,τι
ἔχομεν.

Ὁ κύριος δὲ Βουξιέρ δὲν ἐπίστευεν εἰς
σπουδαίαν ἀντίστασιν ἐκ μέρους τῶν Κε-
ρανδάλ, οἵτινες θὰ ἡννούν τὴν ἀνάγκην
νὰ παραδοθῶσιν, ἀφοῦ ἡ ὑπεράσπισις θὰ
ἦτο αὐτοῖς ἀνέφικτος.

— Θὰ ἴδωμεν, εἶπεν. Ἐστὲ αὖριον τὴν
μεσημβρίαν ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πενοὲ
ἐνοπλοὶ. Θὰ κάμω κατὰ πρῶτον χρῆσιν
τῆς εὐγλωττίας μου. Ὁ νόμος μετ' ὑπο-
χρεοῖ εἰς τοῦτο καὶ εἶμαι ὑπηρέτης τοῦ
νόμου.

Καὶ ἀπέπεμψεν αὐτούς.

Ὁ εἰσαγγελεὺς τότε ἀνέωξε τὸν κώ-
δικα καὶ ἐμελέτησε τὰ κατὰ τὴν περί-
στασιν.

Ἡ ὑπόθεσις ἦν λίαν σοβαρά, αἱ ἐφη-
μερίδες πολὺν θὰ ἐποιοῦντο λόγον, ὁ δὲ
κύριος δὲ Βουξιέρ ἐπόθει νὰ διεξαγάγῃ
ἐπιτυχῶς τὰ κατ' αὐτὴν ὡς ἡρμοζεν αὐτῷ.

Ἀφοῦ καλῶς ἐσκέφθη ὁ εἰσαγγελεὺς
μετέβη εἰς συνάντησιν τοῦ διοικητοῦ τῆς
χωροφυλακῆς, ὃν εὗρεν εἰς τὸ πολυτελέ-
στερον τῆς πόλεως καφενεῖον παίζοντα
δόμινον μετὰ φίλων.

Ὁ διοικητὴς ἦν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ χα-
ρίεις καὶ λίαν ἰσχυρὸς, προκειμένου ν' ἀ-
πευθύνῃ προσλαλιὰν πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτόν
ἄνδρας.

Ὅτε ὁ εἰσαγγελεὺς τῷ ἐξήγησε τὸν
σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς του, ὑπεσχέθη ὅτι
αὐτὸς αὐτοπροσώπως θὰ διηύθυνε τὴν
ἐπίθεσιν κατὰ τῶν ἀνθισταμένων.

Οὐδὲν ἀπλούστερον.

Θὰ συνελαμβάνοντο ὡς τάχιστα οἱ ἀ-
νόητοι ἐκεῖνοι! περὶ τούτου ἡδύνατο νὰ ἦ
βέβαιος ὁ κύριος εἰσαγγελεὺς. Ὁ διοικη-
τὴς εἶχεν ἀρκούσαν πείραν τῶν τοιούτων
πραγμάτων.

Καὶ ἤρξατο διηγούμενος τῷ εἰσαγγελεῖ
τὰ ἀνδραγαθήματα αὐτοῦ εἰς διαφόρους
μάχας καὶ πολιορκίας, καθ' ἃς πάντοτε
ἐθρίαμβευσεν.

Ὅρισθείσης συνεντεύξεως διὰ τὴν ἐπαύ-
ριον, ὁ εἰσαγγελεὺς ἐπανήλθεν οἰκοὶ νη-
χαριστημένος λίαν.

Εἰς Σαίν-Ζιλδὰς ἡ νύξ ὑπῆρξε φρικώ-
δης.